57e jaar. — Nr 96. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 13 Augustus 1910.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van di blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever. Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Driemaal per week, 6 fr. per jaar.
Tweemaal » 5 »
Eenmaal » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

TONGEREN, DEN 6 AUGUSTUS 1910

De Kerk en het maatschappelijk vraagstuk

Volgens de geschiedenis blijkt het klaar dat de Kerk alleen onder al de maatschappijen bij machte is de overeenkomst tusschen rijk en arm te bemiddelen.

Die macht put ze uit hare leering, die den slechten rijke afkeurt en den goeden arme roemt.

Wat de Kerke leert, dat brengt ze ook ten uitvoer. Op ieder blad der geschiedenis lezen wij hoe de Kerk tracht den afstand tusschen klein en groot te verminderen, met dwingeland en willekeurigen heerscher te bevechten en te trotseeren, met den arme en den noodlijdende te ondersteunen. Zie wat zij deed ten opzichte van den slavendienst; door woord en daad trachtte ze dien menschenhandel uit te roeien. Christus zegde : De Pharizeërs zijn geerne met den naam van meesters betiteld. Er is maar één meester, die ook de uwe allen is ; en gij, ge zijt allen broeders onder elkander.

Die woorden bevatten gansch de leering der Kerk over het gezag.

« Gij hebt allen maar eenen meester, en gij zijt broeders onder malkander. » Met die leering ging de Kerk de willekeurige macht van vorsten en meesters te keere en overwon ze. De Kerk, het Christendom, heeft de slaven verheven, met ze kinderen te maken van God door het doopsel, met van hen priesters te maken, bisschoppen, ja Pauzen te maken door de H. Wijding, met van hen door liefde en geloof martelaars en heiligen te maken. Door het Christendom kwam het dat we meesters te zien kregen op de knieën voor het graf van hunne slaven, martelaars. De slaaf Onésimus werd de vriend van den H. Paulus ; de slaaf Calixtus beklom den stoel van Petrus om als Paus over de katholieke wereld te heerschen.

De Roomsche Kerk, ja, is de vijandin van den slavendienst, en hare geschiedenis is de geschiedenis der vrijmaking van de menschen.

In die zake van slavendienst, gelijk in alle andere, gebruikte de Kerk geen geweld, maar wel liefde, maar het voorbeeld van haren stichter, die door zijn dood den vrede schonk aan de wereld.

Met eene zelfde liefde kuste zij de wonden van den noodlijdende en van den arme, van al wie zwoegt, en lijdt, en weent.

Hare stem is het, die sprak door de stem van Paulus tot de Romeinen, die het werk misprezen : « Die niet werkt, is niet weerdig dat hij eet. » Hare stem nog was het, die sprak door den mond van den H. Joannes Chrysostomus : « Wanneer ge een mensch ziet, die hout splijt of 't ijzer bewerkt, wil hem niet misachten. »

Hare stem was het ook, die weêrklonk om de woekerij te schandvlekken.

Hare stem was het eindelijk, die door den mond van hare machtigste leeraars, geleerd heeft dat de rijken de eigenaars niet zijn van hun goed, maar wel de toezieners van God.

En nu laatst nog, is het de onsterfelijke stem van den Paus der werklieden, Leo XIII, die de landbesturen tot het stichten van alle slach van volkswerken aangezet en onderricht heeft.

Vandaar : de wettelijke vertegenwoordiging van den werkman.

De warborg tegen ongevallen, ziekte en werkeloosheid

De ouderdomspensioenen, enz.

Ja, wat de Kerke leert, dat doet ze ook, naar het voorbeeld van Christus, haren stichter.

Zie ook maar hoe ze den arme en den werkenden man vereert, niet minder dan den rijke en den meester. Is er wel ievers een bisschopstoel in de oudheid, waar geen volkskind zetelde? En op heden, gelijk ten tijde van Petrus den visscher, gelijk ten tijde van Calixtus, den slaaf, van Sixtus V, den herder, ziet men de katholieke wereld niet knielen onder de zegende hand van Pius X, onzen Paus, kind van een nederig werkman ?

Neen, waarlijk, onze liberale sociatische tegenstrevers zijn het niet, die hetsociaal vraagstuk zullen oplossen. Onze tegenstrevers, die geen greintje menschlievendheid bezit en dievooral de leering niet volgen der Kerk, die leering, die eene leering is gansch van liefde, broederlijkheid en vrede. Daar kennen ze de eerste letter niet af ! Integendeel ! den armen en werkenden man tegen den rijke en den meester opstoken dat is hun werk !

Maar de vrede moet onder de menschen komen door Christus, den Verlosser ; door zijne Kerk, die alleen de macht ontvangen heeft en tevens den noodigen bijstand om te oordeelen, te bevredigen en zalig te maken.

Gemeenteraad van Tongeren

Zitting van Maandag 8 Augustus, te 5 ure.

Tegenwoordig : MM. MEYERS, burgemeester, MODAVE en DELVIGNE, schepenen, DECKERS, JACQUES, SCHAETZEN, VAN DEN BOSCH, VONCKEN en ZEEGERS, leden.

De heer Burgemeester stelt voor eene leening van 9670 fr. aan te gaan om een controolma chien aan te schaffen voor compteurs 1180 fr.

2. — Honorariums van M. Gillon 784 fr.

3. — 4103 fr. som aan Mevrouw Delvoie te betalen voor de onteigening van een gedeelte tuins.

4. — Slot van de rekening Siemens-Schuckert 4386 fr.

DAGORDE.

1. — Controol der electriciteit. — Plaatsing van een controoltoestel van compteurs.

De Raad stemt er de plaatsing van.

2. — Rechtmaking van den weg naar Mulken. — Reclamaties.

M. Modave zegt dat hij met de belanghebbenden overeengekomen is die den prijs van 12000 fr. de hectaar aannemen.

M. Alph. Menten vergt het dubbel, hetzij 24000 fr. de hectaar.

Deze prijs schijnt hem overdreven.

De Raad beslist dat M. Modave nogmaals in onderhandeling moet komen met M. Menten, om zich met hem te verstaan.

3. — Schuttersgang. — Rechtmaking.

M. Mathieu Christiaens heeft een plan opgemaakt dat de breedte dezer straat aan 9 meters brengt. — Goedgekeurd.

4. — Weg van groot verkeer tusschen Tongeren en Neterheim. Onderhoud. — Aanbesteding.

Uitslag der aanbesteding :
M. Robert Christiaens, 6659 fr. adjudicaris.
M. Ballas, 12344 fr.

5. — Verkoop van eenen doorgang tusschen de eigendommen Pirson en Toppel.

De heeren Pirson en Toppet zijn overeengekomen om 4 fr. per meter te betalen.

M. de Burgemeester zegt dat men eerst moet overgaan tot het onderzoek van commodo en incommodo, daarna tot de schatting, en eindelijk tot den openbaren verkoop.

6. — Teekenschool. — Prijsuitdeeling. — Bijgevoegd crediet.

M. de Burgemeester stelt voor dit crediet van 50 tot 100 fr. te brengen.

7. — Lagere scholen en gemeente gebouwen. — Witten. — Aanbesteding.

De onderteekeningen der heeren Kersten en Peeters worden aangenomen.

8. — Orchestrions, enz. — Reclamaties. — Regeling.

M. de Burgemeester geeft lezing van een nieuw opgesteld reglement.

Aan de policie-commissie overgezonden.

9. — Onbruikbare stérélisateur. — Te nemen beslissingen.

De Raad beslist hem te verkoopen.

10, 11, 12. — Burgerlijke Godshuizen. — Verkoop van boomen. — Uitbetaling van renten en rekening van 1909.

Goedgekeurd.

13. — Burgerlijke Godshuizen : Orgel der kapel. — Herstelling.

De heeren C. Leyser en zoon moeten het werk voor de som van 500 fr. uitvoeren.

14. — Burgerlijke Godshuizen : Verpachting der goederen. — Lastenkohier.

15. — Bureel van Weldadigheid : Verpachting der goederen. — Akte.

16. — Hoofdkerk van O. L. Vrouw. — Afstand van een terrein aan den Belgischen Staat.

Goedgekeurd.

17. — Vergunning op het kerkhof.

Vraag van M. A. Dommers'nauzen en van Mme Ulrix-Leonard.

Toegestaan aan de vroegere voorwaarden.

Groote Kroningsfeesten te Averbode.

Ter gelegenheid der Kroningsfeesten te Averbode op 21 Augustus aanstaande, zal een prachtige « zinnebeeldige groep » uit Tongeren aldaar aan de plechtigheden deelnemen.

Indien er soms personen zijn die dien dag zich naar Averbode begeven, en willen genieten van de vermindering der reiskosten, kunnen zij hunne namen opgeven, zoodra mogelijk bij de leveraarster van het Werk van Averbode :

GÉRARDINE PETERS,
Groote Markt, 45, Tongeren

Spéciale trein, Prijs, 2 fr. heen en weer.

De lijst zal gesloten worden Donderdag a. st. 18 Augustus, om 4 uren 's namiddags.

Vertrek 's morgens uit Tongeren.	6.11 uren.
Aankomst te Sichem,	8,11 »
Vertrek 's avonds uit Sichem,	7.40 »
Aankomst te Tongeren,	8,59 »

Er zal aanvraag gedaan worden om het vertrek van den tram Tongeren-Vroenhoven van 8 u. 55 u. voor eenige minuten te vertragen.

BUITENLAND.

Frankrijk

HET PAARDENVLEESCH. — Het schijnt dat het paardenvleesch te Parijs ook al zal opslaan. Het verbruik van paardenvleesch in de Fransche hoofdstad neemt zoodanig toe, dat men er geen paarden genoeg voor vindt. De paardenslachters hebben gevraagd, dat het invoerrecht van 50 fr. per paard zou verminderd worden, doch het tolbestuur weigert, en het zou dus te duur kosten vreemde paarden voor het verbruik in te voeren.

— EEN LUCHTREIZIGER VAN EEN DAK GEVALLEN. — De luchtschipper J. Dominici, 25 jaar oud, wonende te Marseille, is al slapwandelend op zijn dak geklommen en ten gronde gestort ; hij werd met gekloven schedel opgenomen.

— EEN TREIN IN EENE RIVIER. — Een donde. — Een koopwarentrein, van 1 ure namiddag, van St-Flour naar Banassac is ontriggeld. De machien en een 10-tal waggons rolden in eene nabijgelegen rivier. De remwachter werd gedood. Zijn verminkt lijk werd onder de wagons gevonden. Twee bedienden zijn licht gekwetst.

— TUSSCHEN BOOSDOENERS EN POLICIE. — Een agent gedood. — Twee kerels hadden te Oullins hun vertser betaald met een slecht stuk van vijf frank. De agent Soudias werd geroepen, maar, niet van dienst zijnde, was hij niet gewapend. De agent hield een der kerels aan ; de tweede nam de vlucht, achtervolgd door den agent Grillet, door Soudias ter hulp geroepen. Op het oogenblik dat Grillet hem ging vastgrijpen, keerde de kerel zich om en schoot den agent rakelings dood.

Soudias achtervolgde hem nu, gewapend met het jachtgeweer van eenen inwoner ; een aardewerker, Pieter Gentil, liep mede, doch werd door een revolverschot gewond ; daarop legde de agent Soudias aan op den moordenaar, die nog een revolverschot loste, maar den agent miste.

Nu schoot de agent en kwetste den kerel, die zich daarop een schot in de slaap loste.

De aangehoudene weigert iets over hunne persoonlijkheid los te laten.

De agent Grillet laat twee weezen na.

— DOOR EEN SCHULDENAAR GEDOOD. — De heer Le Du, kleermaker te Bourg-Trévoux, ging voor zaken per velo naar de gemeente Bay. Hij keerde niet meer terug.

Zijn lijk werd gisteren gevonden met eene schotwonde in den nek, in een veld der gemeente Locquillec. Uit het onderzoek bleek, dat de heer Le Du gedood werd door zekeren Derrieu, boevekuecht, die hem geld schuldig was.

Derrieu is aangehouden en deed volledige bekentenissen.

— IN 'T KASKEN. — Verleden zondag hing in het huwelijkskasken van het gemeentehuis van Arronville (Frankrijk) de bekendmaking der huwelijksbeloften, tusschen Emmanuel Durieux, rentenier, wonende te Neuilly-sur-Seine, en Blanche-Zélia-Joséphina Delacroix, alias baronnes Vaughan.

Durieux is 50 jaar oud ; Blanche Delacroix 27.

Duitschland.

DOOR DEN TELEFOON DOODGEBLIKSEMD. — Dinsdag deed eene afdeeling dragonders, in de Moezelvallei, nabij Metz, proefnemingen met den telefoon, in vlakke veld. Een draad kwam in aanraking met den electrieken kabel eener fabriek. Een soldaat werd door den telefoondraad doodgebliksemd.

— DOOR BIEËN GEDOOD. — Te Bischenheim, Neder-Elsas, was de weduwe Knipper bezig in haren boomgaard peren af te slaan. Bij ongeluk trof zij een biekorf. De arme vrouw werd onmiddellijk door den zwerm bieën omringd en zoo vreeselijk gestoken, dat zij eenigen tijd later, te midden van de schrikkelijkste pijnen, overleden is.

— VERSTIKT. — Te Hannover werden op den hof der treinkazerne in eene treinwagen twee kinderen verstikt gevonden, die sedert 30 Juli vermist worden. Een aantal kinderen hadden toen verstoppertje gespeeld De beide kinderen waren in den wagen geklommen, het deksel sloeg toe en de grendel sprong er voor, zoodat de kinderen zich niet meer konden bevrijden.

Engeland

TERECHTSTELLINGEN. — Gisteren hebben twee moordenaars de doodstraf, waartoe zij werden veroordeeld, ondergaan.

Te Newcastle werd de trein-moordenaar Dickman terechtgesteld en te Leeds een arbeider, Coulson, die zijn vrouw en kind om het leven bracht.

De eerste hield bij het laatste bezoek, dat zijne vrouw en kinderen hem in de gevangenis mochten brengen, zijne onschuld vol. Hij zegde, te hopen, dat te eeniger tijd de waarheid aan het licht zou komen. De man was overigens bij dit bezoek uitermate gelaten.

Bulgarie

DE OUDSTE VROUW VAN DE WERELD. — Te Posen woont eene vrouw, met name Dukiewitz, die geboren is in 1785 en de oudste der wereld scheen, maar die titel wordt haar ontnomen door eene inwoonster van Pavelsko, mevrouw Baba Vasilk, die het levenslicht zag in Mei 1784 en dus meer dan 116 jaar oud is. Zij heeft een zoon van bijna 100 jaar oud ; zij ziet en hoort nog goed en doet alle dagen haar wandelingje.

Italië

ONGELUK IN DE BERGEN. — Volgens de bladen uit Cogne, heeft een gezelschap Engelsche Alpinisten bij eene bestijging der Monte Grebola, de vreeslijk verminkte lijken van twee jongelingen gevonden, die van eene hoogte van 300 meters naar beneden gevallen waren. Er werd vastgesteld, dat het de zonen zijn van den gewezen onderstaatssecretaris van oorlog, generaal Setago.

Spanje

EENE MONSTERACHTIGE MISDAAD. — Te Gador, een dorpje in de nabijheid van Almeria (Spanje), vond men Woensdag het naakt lijk van een 7-jarig knaapje, Bernardo Gonzalez, zoontje van een armen schaapherder. Het lijk was gansch uitgebloed en het hoofd was verbrijzeld, denkelijk om te beletten dat het slachtoffer spoedig zou herkend worden. Uit het onderzoek bleek dat men te doen had met eene misdaad, zoo monsterachtig en zoo akelig, dat men niets schrikwekkender kan uitdenken.

In het dorp Gador woont een kwakzalver, Francisco Leona genaamd. Onlangs kreeg hij het bezoek van een gegoeden landbouwer, Francisco Ortega, die aan de borst leed en die om een geneesmiddel kwam. De domme kwakzalver zegde hem dat er slechts een middel bestond dat hem kon genezen : het nog warme bloed drinken van een gezonden knaap. Leona deed zich eene som van 750 fr. afleveren en beloofde in ruil een slachtoffer te bezorgen. De ellendeling sprak af met eene buurvrouw, Augustina Fernandez, die hare twee zonen, José en Julio, gelastte den kleinen Bernardo Gonzalez op te lichten. De knaap ging juist zwemmen in de rivier, toen hij door de twee jonge kerels vastgegrepen, in eenen zak geduwd en naar de hoeve van Ortega gedragen werd, welke nogal afgelegen is en uiterst geschikt om er het akelig treurspel op te voeren. De kleine Bernardo werd in eene plaats van het gelijkvloers op eene tafel uitgestrekt ; Augustina Fernandez en hare twee zonen hielden hem in bedwang en de kwakzalver sneed het ongelukkig knaapje met een pas geslepen mes de keel door.

Ortega ving het bloed van het slachtoffer op in eene soepkom en dronk het met volle teugen, hopende dat het hem weer gezond zou maken. Terwijl de domme ellendeling dronk, sneed de kwakzalver de borst van het slachtoffer open, haalde er het vet uit en Ortega wreef er zich de borst mede. Dan werd in huis alles gewasschen om de sporen der misdaad te doen verdwijnen ; de gebroeders Fernandez verbrijzelden het hoofd van het arme kind en droegen het lijk waar het later ontdekt werd. Al degenen die bijgedragen hebben tot die afschuwelijke misdaad, zijn aangehouden, behalve de bijzonderste plichtige, Francisco Leona, die in tijds op de vlucht gegaan is.

Oostenrijk

BLOEDIGE BETOOGINGEN. — Als betooging tegen de verhooging der huisburen is woensdag morgend eene groote menigte de straten van Budapest doorgetrokken, waarbij revolverschoten op de policieagenten werden gelost. De policie schoot terug. Twee betoogers zijn gedood en 12 gewond ; van de agenten zijn er vijftien gewond. De militaire macht heeft de orde hersteld.

De betoogers raadden een huurder aan, die *verbuisde ; zij vervoerden zijn mobilier en* schoten hem toen dood met een revolver.

Turkije

ONRUST IN DE BALKANS. — Ter gelegenheid van de manœuvers te Sofia, zijn 3 klassen der reserve op den 23 juli voor 21 dagen opgeroepen geworden.

In antwoord op vertoogen van Bulgarië zouden de mogendheden voor antwoord gegeven hebben, dat de gruwelen door de Turken op Bulgaren gepleegd na de ontwapening in Macedonië, zijn algeloopen en dat de Porte de verzekering heeft gegeven, dat zij zich niet zouden herhalen.

De mogendheden zouden Bulgarië verwittigd hebben, dat zij vast besloten zijn geen verstoring van den vrede in de Balkans te dulden.

Amerika

AANSLAG TEGEN DEN MAYOR VAN NEW-YORK. — Men heeft een aanslag gepleegd op M. Gaynor, mayor van New-York, aan boord van de pakketboot « Kaiser Wilhelm der Grosse », waarmede hij naar Europa reisde. De mayor zou doodelijk gekwetst zijn. De pleger van den aanslag is aangehouden.

Aan boord liep het gerucht dat de mayor dood was, maar dat gerucht bleek onjuist. Hoewel M. Gaynor een kogel in den hals heeft gekregen scheen zijn toestand eerst niet erg. De gekwetste werd aanstonds naar het gasthuis gebracht, waar men heeft vastgesteld dat de kogel in het vleezig gedeelte van den hals zit, niet ver van het oor.

M. Gaynor was op het punt een reisje van eene maand te doen in het noorden van Europa. De « Kaiser Wilhelm der Grosse » lag nog aan zijne kaai, op het oogenblik van den aanslag. De mayor bevond zich op 't dek en nam afscheid van zijne vrienden, toen de moordenaar Gallagher drie revolverschoten op hem loste. Twee kogels misten hun doel en een dier kogels doorboorde den arm van een passagier.

Een later telegram meldt dat de toestand van M. Gaynor ernstiger wordt ; het bloed uit de wonde is in de keel gedrongen en veroorzaakt aanvallen van verstikking De geneesheeren zeggen dat het onmogelijk is iets te voorzeggen, maar zij hebben nog hoop.

De moordenaar, ondervraagd over de beweegreden zijner daad, antwoordde dat M Gaynor hem zijne broodwinning had ontnomen. Gallagher was bediende geweest op het gemeentebestuur tot den 11 Juni.

Drie minuten voor den aanslag stond M. Gaynor te praten met den president van Chilli en Mevr. Montt, passagiers op dezelfde boot. Mevr. Montt zag Gallagher naderen. Deze is erg misbandeld door de aanwezigen. Zijn gelaat is gansch opgezwollen.

Men denkt dat de dader van den aanslag tegen den meier, den heer Gaynor, een Ierlander is.

Op het oogenblik dat hij getroffen werd, bevond de heer Gaynor zich op de brug van den stoomer, omringd door officieren, Gallagher schoot, roepende : « Gij hebt mij mijn brood en mijne boter ontstolen ». De kwetsuur bloedde *overvloedig, maar het slachtoffer bleef* hij kennis. Men droeg den heer Kaynor eerst over naar zijne kabien, waar een dokter hem de eerste zorgen toediende ; daarna werd hij naar het gasthuis overgebracht.

Wanneer men er in gelukte den moordenaar aan te houden, loste hij nog twee schoten, doch deze troffen niemand.

De heer Gaynor is zeer bemind. Zijn leven besteedde hij bijna heel en al om de slechte politiekers te bestrijden.

Zoon van eenen armen landbouwer van Oriskany, geboren in 1851, is hij democraat. Hij is aangeduid als kandidaat bij de aanstaande presidentskiezingen.

De heer Gaynor bracht eenen goeden nacht door.

— BOSCHBRANDEN. — De langdurige droogte in het Westen en Midden-Westen van de Vereenigde-Staten heeft, naar men weet, tot tal van boschbranden geleid. Die branden grijpen nog steeds om zich heen ; en ook de nationale wouden in Montana, Idaho, Oregon en Californië worden daardoor geteisterd.

DE VERDWENEN
Millionnair

[26me vervolg]

Het beroep van de oude dame bleek inderdaad verhuurster van gemeubeleerde kamers te zijn. Het ging slecht den laatsten tijd, de konkurrentie was groot en daarom haastte de vrouw zich haar bezoeker te woord te staan.

Shore begon het gesprek.

— Mevrouw, ik heb gehoord, dat gij kamers verhuurt en daar het er hier helder uitziet....

— Dat zeggen alle menschen, die hier gewoond hebben, mijnheer, viel de oude dame den detective in de rede.

— Ik zou gaarne van u een slaapkamer willen hebben, liefst aan de straatzijde Kunt gij mij er aan helpen ?

— Ik geloof, mijnheer, dat ik u wel zal kunnen helpen. Voor hoe lang wenscht u ?

— O ! dat hangt van veel af. Als de stad mij bevalt, dan voor goed, maar voor het oogenblik zou ik de kamer willen hebben voor niet langer dan twee dagen, vandaag en morgen, met de voorwaarde te mogen vertrekken wanneer mij dat goeddunkt.

De oude dame was hiermede maar matig ingenomen. Twee dagen was zoo goed als niets en als de stad hem niet beviel, dan was het uit. Evenwel, twee dagen was toch nog beter dan heelemaal niets, overdacht zij, en misschien bleef hij nog wel. Zij hield hare bedenkingen dus voor zich en antwoordde eenvoudig :

— Als de duur van uw verblijf afhangt van het genoegen dat u deze plaats biedt, dan ben ik er zeker van u te houden. De laatste reiziger....

Shore gevoelde geen roeping de dame te laten babbelen ; daarom zegde hij op korten toon :

— Wijs mij de kamer en noem mij den prijs.

De oude dame sjokte nu de trap op, haar bezoeker uitnoodigend haar te volgen. Zij hield stil voor eene kleine kamer op de tweede verdieping en Shore verklaarde onmiddellijk dat de ruimte voor hem voldoende was.

Olschoon de verhuurster hare kamers niet minder dan per week afstond, wist zij op de vraag, hoeveel het was voor twee dagen, toch gauw een voor haar voordeeligen prijs te zeggen en de huurder telde het bedrag dadelijk op tafel. Al was het een slaapkamer, hij bedong er bij, dat hij desnoods ook een maaltijd hier kon gebruiken, en daar hij ook daarvoor geld gal, had de dame geen bedenkingen tegen zoo'n royalen klant.

Weldra verscheen de dienstbode, om de kamer wat op te knappen, en Shore oordeelde die komst een geschikte gelegenheid om eens iets te vernemen van degene die hij zocht.

— Dag jufvrouw, begon hij ; ik geloof dat uw naam Maud is, nietwaar ? Ik heb namelijk opgemerkt, dat alle lieve meisjes zoo heeten.

Het meisje bloosde.

— Ik heet geen Maud, mijnheer, ik heet Sairerran.

— Zoo ! dan heb ik mij met den naam vergist. Maar ik ben er zeker van, dat ik mij niet vergist heb door te zeggen, dat ge lief zijt.

Het meisje bloosde sterker. Hij was toch wel een vriendelijk man, die reiziger, al had mevr. zooeven het tegendeel beweerd.

Sairerran's tongetje raakte los, toen Shore haar over hare meesteres begon te ondervragen. En van zelf kwam het meisje van mevrouw op haar echtgenoot, op de kinderen en op de huurders van de kamers.

Voorzichtig geloodst door den detective, vertelde Sairerran ook van de jonge dame die sedert een paar dagen het huis betrokken had en zoo stil was, dat men haast geen mensch aan haar had, zooals de bode in haar eigenaardig taaltje verklaarde.

Toen Shore nog een en ander vroeg, zegde het meisje.

— Ge schijnt wel belang te stellen in die jonge dame. Nu dat verwondert mij niet. Als ge van lieve meisjes houdt, dan zult ge moeilijk een liever vinden dan dat.

— En toch wil ik wedden, antwoordde Shore, dat zij niet zoo lief is als gij.

Sairerran, 't hoogblonde, inderdaad schoone Engelsche meisje, bloosde nu in die mate, dat zij niet langer in de kamer durfde blijven en lachend wegvluchtte.

De detective bedde weldra voor zijn koffie, zette zich voor het venster en ging aan 't bespieden. Zijn hoed was binnen zijn bereik, want zijn doel was, zoodra Muriel het huis verliet, haar achterna te gaan.

Uren gingen voorbij, het diner was al gediend — voor het venster — en de thee was ook al gediend — voor het venster — zonder dat de verwachte gekomen was. Shore begon ongeduldig te worden en hij dacht na over hetgeen hem te doen stond. Uitgaan durfde hij niet ; want dan kon zijn prooi hem ontsnappen, dus wachten, al maar wachten.

Hij zou ook naar de jonge dame kunnen gaan en haar zijn kaartje doen overreiken maar dat was niet zijn gewone manier van werken. Liever verraste hij de menschen ; dat was de *beste manier om ze in de val te krijgen.*

Indien Shore er absoluut zeker van was geweest, dat de bewoonster van de eerste verdieping Muriel zou zijn, zou hij zonder vorm van proces naar binnen zijn gegaan en haar toegesproken hebben op eene wijze, die ontkennen van naam onmogelijk maakte.

De avond begon te vallen en hiermee de hoop, dat hij, Shore, 's nachts op zijn eigen bed zou slapen. De hoop is wel een goed ontbijt, maar een slecht avondmaal. Hij had nog maar twee uren, voordat de laatste trein naar Londen vertrok. Wat drommel ! waarom zou hij niet brutaal poolshoogte gaan nemen ?

De detective besloot er onmiddellijk toe.

Mocht hij niet aantreffen degene, die hij zocht, dan zou hij er zich afmaken met de verontschuldiging, dat hij pas bewoner van het huis was geworden en aan een deur had geklopt, waar hij dacht dat de huisbazin woonde

Hij stond op, opende voorzichtig zijn kamerdeur en keek en luisterde of hij niemand hoorde komen. Toen ging hij op de teenen de trap af.

De beschrijving, die Sairerran hem van het huis gegeven had, deed hem recht op het doel afgaan. Voor de deur gekomen, haalde hij nog even diep adem en, opende brutaalweg de deur, zonder vooraf te hebben geklopt. Hij ging recht op de bewoonster der kamer toe.

XXVII

HET OFFER VAN EEN VROUW

Van het oogenblik af, dat Shore zich in de kamer bevond, zag hij, dat hij zich niet vergist had. Hij deed de deur dicht, draaide den sleutel, die onder den deurknop zat, om en hield den sleutel bij zich.

Het was een zóó welsprekende beweging, eigen aan het gewone optreden van de policie, dat Muriel, die onmiddellijk van de tafel, waaraan zij zat te schrijven, opgestaan was, er geen oogenblik aan twijfelde wat voor een persoon bij haar was binnengedrongen.

Eenigzins uit de hoogte, gekwetst als zij was door die onaangediende binnenkomst, zegde zij :

— Gij zijt zeker een detective ?

— Ik hebt gelijk, jufvrouw, ik ben wat gij daar zegt.

Muriel kon zich niet langer staande houden, daar de verschijning van dien man voor haar onaangename gevolgen kon hebben en zij viel in den stoel terug, echter haar oogen gerieht houdend op die van den indringer.

Daar hield Shore van, dat men de oogen niet voor de zijne neersloeg en hij werd er nog meer door bevestigd in zijn overtuiging, dat 't lieve meisje niet schuldig kon zijn. Gewoonlijk durven misdadigers, wanneer zij tegenover een vertegenwoordiger van de wet staan, hun oogen niet opheffen.

— Gij komt mij aanhouden, nietwaar ?

Zij sprak met een kalmte, die haar zelf verbaasde.

— Neen, jufvrouw, zooveen hadt gij het bij het rechte eind, maar nu niet. Ik ben hier niet gekomen om u aan te houden. Zoo ik u niet hinder, zou ik u willen verzoeken een stoel te mogen nemen, om eens te praten.

Muriel wees hem een zetel aan de tegenovergestelde zijde van de tafel en Shore zette zich neer.

— Ik zal u maar dadelijk zeggen, jufvrouw, wie ge zijt, wat gij zijt en wat gij niet zijt.

— Moet dat een raadsel verbeelden ?

— Om duidelijk te zijn : Ik weet, dat gij heet Muriel Mainwarring en dat ge verdacht wordt van moord. (Shore was zoo fijngevoelig om er niet bij te voegen : op uw vader). Ik weet ook dat ge niet schuldig zijt.

— O, zijt ge daarvan overtuigd ? riep zij uit, in dankbare opwelling hem de hand toestekend, die hij beleefd drukte.

— Ja, zegde hij, en ik verzeker u, dat ik hier ben gekomen om u meer als vriend dan als vijand te behandelen.

— Hoe hebt ge mij kunnen vinden ?

Zij keek hem stnak aan, niet kunnende begrijpen, dat een policiebeambte niet zou komen om iemand leed te berokkenen. Zou het soms een middel zijn om de schuld te bewijzen van ?....

Maar die veronderstelling verdween bij de volgende woorden, die de detectieve sprak :

— De heer Carterbilt heeft mij gezegd, dat gij hier waart.

Shore maakte gebruik van dit noodleugentje, omdat hij moeilijk kon zeggen, dat hij haar adres moest weten voor haar stiefmoeder.

— De heer Carterbilt ! riep zij uit. Maar hoe ?... O ! hij heeft u zeker geseind....

— Ja, dadelijk nadat hij uwen brief ontvangen had. Ik heb reeds een onderhoud met hem gehad.

— Ja ?

Het jonge meisje begreep er niet veel van en Shore begon zich af te vragen of hij niet van het goede pad afweek. Hij zegde maar brutaal weg :

— En hij heeft mij alles verteld.

— Verteld ?... Alles ?...

— Nu hij zoo ver gegaan was, kon Shore moeilijk meer terug en hij vervolgde moedig :

— Hij heeft mij alles gezegd wat hij wist, begrijp mij goed, en mij verzekerd, dat, als ik u zag, u mij de rest wel zoudt vertellen.

Met die inlichtingen zou ik er misschien in kunnen slagen, de schuldigen aan den moord en den diefstal te vinden. Ik zeg u nog eens, dat ik hier niet kom om u aan te houden, maar om u van dienst te zijn. Wilt ge niet een beetje vertrouwen in mij stellen ?

— Mijnheer Carterbilt heeft het gedaan ; Nu, waarom zou ik het niet doen ?

— Ge hebt gelijk, jufvrouw, ik verzoek u dus alles te zeggen, wat ge weet en te beginnen bij het begin, op gevaar af zelfs voor mij om te hooren, wat ik al van den heer Carterbilt vernomen heb.

— Wat wenscht ge te weten ?

— In de eerste plaats, waar ge mijnheer Carterbilt voor de eerste maal ontmoet hebt.

— O ! dat moet hij u al *gezegd hebben* : aan de statie Charing-Cross.

— Inderdaad, uw inlichting bevestigt de zijne, Charing-Cross. Samen zijt ge in den bijzonderen trein gestapt ?

— Ja.

— Ge kendet den heer Carterbilt niet van vroeger ?

— Neen.

De herinnering aan de wijze, waarop zij hem had aangesproken, joeg haar nog een blos op de wangen en daarom was zij zoo kort met het antwoord. Liefst had zij dergelijke vragen vermeden.

— Ik hoorde hem een bijzonderen trein bestellen en, daar ik — zooals ge wel zult begrijpen — verlangend was om Londen zoo gauw mogelijk te verlaten....

Shore knikte bevestigend het hoofd. Hij liet zijn menschen altijd maar praten, dan kwam hij er wel toe te weten, wat hij wilde.

Muriel vervolgde :

— Ik verzocht hem mij met den trein te laten meegaan tot aan zijn bestemming. Hij stond het mij toe. Samen hebben wij dien nacht het vreeselijke ongeluk meegemaakt, hij in het eene rijtuig, ik in het andere.

— De Carterbilt, dien gij ontmoet hebt aan Charing Cross is toch wel dezelfde, als dien gij verpleegd hebt op Hall ?

— Zeker ! antwoordde Muriel op verbaasden toon. Is er dan nog een andere ?

— Neen, neen, haastte Shore zich te antwoorden met een kort lachje (welk lachje geadresseerd was aan zijn vroegere vermoedens), neen, er is geen andere. 't Is maar een formaliteit, dat ik het u vraag.

(*'t Vervolgt.*)